

man tør gaa ud fra, at Arbejdspriserne ikke ere blevne billigere siden — saa man tør vel nok sige, at den Rentegaranti virkelig er det værd, som fordres. Kernen i det hele bliver altsaa det: Vil Lovgivningsmagten for at fremme vor Jisserinæring, for at støtte vor Skibsart, som vil kunne have stor Nytte af denne Havn, som Tilflugtshavn, afse dette Beløb, som ikke behøver at blive noget Offer; thi efterhaanden som Havnen giver Indtægt, vil dette Beløb gaa ned. Man maa huske paa, at der ofres til saa mange andre Formaal her i Landet, jeg skal f. Eks. nævne, at der til Hedefagens Fremme ofres et Beløb, der noget nær svarer hertil. Det vilde derfor ikke være urimeligt, om man ene og alene af den Grund, alene for at udville vort Havfiskeri, gav et saadant Beløb om Aaret. Men dertil kommer den humane Side af Sagen, vi ville derved bringe vort Beskæftigelse ind i et mindre livsfarligt Spor, og her mener jeg, der nu kommer til at hvile et Ansvar paa den danske Rigsdag. Vi have saa ofte haft dette Spørgsmaal fremme til Behandling, sidst da den store Ulykke skete i November 1893. Jeg tør sige, at denne var den indirekte Anledning til, at dette Lovforslag er kommet til at ligge paa Tingets Bord. Jeg blev greben af den Begivenhed den Gang, og jeg lovede mig selv, at jeg skulde arbejde for den Sag, indtil den var løst, og jeg haaber, at det høje Ting vil have den samme alvorlige Opfattelse af Sagen. Jeg har, ikke uden Dre, stillet mig for at bringe denne Sag ind i et godt Spor, og jeg haaber, at det vil lykkes at gennemføre den ved denne Lejlighed. Hvis det ikke lykkes nu, tør jeg sige, at der i alt Fald ved privat Initiativ næppe vil fremkomme noget i en overfluelig Mærce, og Erfaringen viser jo, at Regeringens sagkyndige mangler Erfaringens Mod til at paatage sig det Ansvar, der hører med til at forsøge Havneanlæg paa Sjyllands Vestkyst. — Med Hensyn til Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag skal jeg kun gøre nogle saa Bemærkninger. Der er en Bestemmelse i § 3, der lyder saaledes:

at Koncessionen er forbrudt og det stillede Depositum hjemfaldet til Statskassen, naar Anlægget ikke er tilendebragt inden 5 Aar fra Koncessionens Dato,

at Statens Tilskud bortfalder, naar Koncessionshaveren ikke efter Ministerens Støn holder Havneværkerne i forsvarelig Stand og vedligeholder de i nærværende Lov og i Koncessionen fastsatte Dybder i Havnen og dens Munding.

Denne Passus, at Statens Tilskud helt bortfalder, maa nødvendigvis ændres. Jeg

antager, det er ved en Misforstaaelse, den er kommen til at lyde saaledes. Jeg har selv været uopmærksom derpaa, idet jeg vil indrømme, at Lovforslaget har været mig forevist, inden det blev fremsat; men jeg er nu bleven gjort opmærksom derpaa af Entreprenørfirmaet, og enhver, der har med den Slags Forretninger at gøre, vil ogsaa kunne forstaa, at det er umuligt at rejse en Dre paa det Papir, der vil komme til at lyde saaledes, at Statens Tilskud skulde bortfalde, hvis Ministeren en skønne Dag fandt, at der ikke var den nødvendige Dybde i Havnen, og en Omstændighed, der maaste kun kunde foraarsage en Udgift af 10,000 Kr., skulde dog ikke kunne bevirke, at Statens Garanti for 145,000 Kr. derfor skulde forfalde. I Realiteten ønsker dette Firma ikke at tage noget som helst tilbage af, hvad det har lovet med Hensyn til Ansaret, men det ønsker, at den Risiko, det løber, maa blive fordelt paa en mere retfærdig Maade, saaledes at en Del hedder Anlægsrisiko og en anden Del Vedligeholdelsesrisiko. For det første er der den Risiko, at Anlægget ikke bliver noget Anlæg, idet Firmaet ikke kan forudberegne, hvor store Banskelighederne ved Havneanlægget kunne være; der kan komme Storme og Udelæggelser, saa det kan komme til at begynde for fra. Firmaet løber altsaa en betydelig Risiko ved at paatage sig et saadant Anlæg. Det maa derfor have Lov til at sige: Jeg maa have saadan Rentegaranti for den Kapital, der skal rejses for at anlægge Havnen. Naar saa Havnen er anlagt og af Regeringen anerkendt som forsvarelig og god i enhver Henseende, skal der stilles den Garanti, som Regeringen maate forlange for en forsvarelig Vedligeholdelse. Det er nemlig saaledes, at denne Risiko kan lade sig beregne. Man maa ikke tro, det er saa farligt, saa vanstelig at vedligeholde Havne paa den aabne Kyst, som man forestiller sig. Dette Firma har over hele Jorden bygget Havne paa den aabne Kyst, i Brasilien, i Skotland osv., og disse Havne have virkelig bestaaet deres Prøve godt. Der haves altsaa Erfaring at støtte sig til, og man maa være glad ved, at det paaagældende Firma vil løbe Risikoen med Hensyn til Anlægget, men paa den anden Side maa man ikke stille saadanne Bettingelser, at Firmaet umulig kan rejse Kapital for at bringe det til Udførelse. — Naar man nærmere vil se paa Risikoen med Hensyn til Vedligeholdelsen og Driften, skal jeg dertil bemærke, at jeg, efter hvad der foreligger mig af Oplysninger fra de danske Konsuler om Havne paa den aabne kystiske Kyst og ved Newcastle ved Indløbet til Tyne,